

Palma, de/d' de 201

[Segell i rúbrica]

DESTINACIÓ: CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CULTURA
DIRECCIÓ GENERAL DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA

Annex V

Certificat del centre escolar que ha assistit a la projecció

Centre:
Adreça:
Població: Codi postal:
Telèfon: Fax:
CIF: @:
Director/a: DNI:

CERTIFIC:

Que el grup que represent ha assistit a les projeccions de cinema en llengua catalana als cinemes de , en les dates i horaris que recull la relació següent.

Data	Hora	Títol de la pel·lícula	Lloc de la projecció	Localitat	Nombre d'assistents	Import abonat
TOTAL:						

I, perquè consti, expedesc el present certificat.

Palma, d de 201

[Segell i rúbrica]

DESTINACIÓ: CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CULTURA
DIRECCIÓ GENERAL DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA

— o —

CONSELLERIA DE SALUT I CONSUM

Num. 5841

Resolució de la directora general de Farmàcia per la qual es declara inaplicable un precepte reglamentari i un apartat de les bases de les convocatòries per a l'adjudicació de 18 oficines de farmàcia (aprovaes mitjançant resolucions de la directora general de Farmàcia de 27 d'abril de 2010), en aplicació del principi de prevalença del Dret comunitari

Antecedents

1. La Comissió de Valoració del concurs de mèrits per a l'adjudicació de 18 oficines de farmàcia a les zones farmacèutiques de Mallorca i d'Eivissa (BOIB núm.102, de 8 de juliol de 2010), ha elevat a aquesta Direcció General de Farmàcia, perquè dicti l'oportuna resolució, l'Acord adoptat en data 15 de febrer de 2011, el contingut del qual és el següent:

'1. Mitjançant resolucions de la directora general de Farmàcia de 27 d'abril de 2010, es varen convocar 18 concursos de mèrits per a l'adjudicació de 18 oficines de farmàcia a les zones farmacèutiques de Mallorca i d'Eivissa (BOIB núm. 69, de 6 de maig).

2. Al subapartat A.7, de l'apartat V, de l'annex I de les esmentades resolucions es valora, en relació als mèrits professionals que computen per a l'adjudicació de les oficines de farmàcia, l'experiència professional desenvolupada a l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb 0,045 punts per mes, amb un màxim de 5 punts.

La valoració d'aquest mèrit està prevista al subapartat A.7, de l'apartat A, de l'annex II del Decret 25/1999, de 19 de març, pel qual s'aproven les zones farmacèutiques i el procediment per a l'autorització de noves oficines de farmàcia.

3. La Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees (Gran Sala) d'1 de juny de 2010, als assumptes acumulats C-570/07 i C-571/07, va resoldre diverses peticions de decisió prejudicial plantejades pel Tribunal Superior de Justícia d'Astúries en relació al Decret 72/2001, de 19 de juliol, regulador de les oficines de farmàcia i farmàcies en el Principat d'Astúries.

L'apartat 120 de la Sentència de la Gran Sala estableix que: 'en el cas d'actes, el punt 6 de l'annex 6 del Decret 72/2001 disposa que els mèrits professionals referits a l'exercici professional obtingut a l'àmbit del Principat d'Astúries es computarà amb un increment del 20%'. Quan a aquest aspecte, la Gran Sala considera, a l'apartat 125 i a l'apartat 2 de la decisió declarativa, que: '(...) l'article 49 TFUE, en relació amb l'article 1, apartats 1 i 2, de la Directiva 85/432 i l'article 45, apartat 2, lletres e) i g) de la Directiva 2005/36, s'ha d'in-

terpretar en el sentit que s'oposa a criteris com els continguts en els punts 6 i 7, lletra c), de l'annex del Decret 72/2001, en virtut dels quals se seleccionen els titulars de noves farmàcies'.

4. Mitjançant Resolució del conseller de Salut i Consum de 29 d'octubre de 2010 (BOIB núm. 166, de 16 de novembre) es varen resoldre els recursos d'alçada presentats per diversos recurrents, els quals impugnaven, entre altres aspectes, la valoració de l'experiència professional realitzada a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears, arran de la sentència dictada pel TJCE.

Les resolucions dels recursos d'alçada es dictaren tenint en compte l'informe jurídic de 30 de juny de 2010, emès per l'Advocacia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, del qual interessa reproduir l'argumentació següent:

'III.- Major complexitat presenta, sens dubte, alguna de les qüestions plantejades en relació a la sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees (Gran Sala) d'1 de juny de 2010, en els assumptes acumulats C-570/07 i 571/07, resolent les peticions de decisió prejudicial plantejades pel Tribunal Superior de Justícia d'Astúries.

(...) Així, començant per la qüestió 'general' que es planteja en primer lloc, cal dir que l'esmentada sentència del TJCE d'1 de juny de 2010 és una sentència en la qual aquest Tribunal es pronuncia, amb caràcter prejudicial, sobre la interpretació d'una norma del tractat constituït de la Comunitat Europea en relació a uns preceptes reglamentaris de la Comunitat Autònoma d'Astúries que havien de ser aplicats pel Tribunal Superior de Justícia d'aquesta comunitat autònoma (art. 234.a) CE). No té sentit, doncs, plantejar-se si aquesta sentència 'ens obliga al seu compliment' o 's'aplica directament a totes les legislacions nacionals', perquè en aquesta sentència l'únic que es fa és resoldre un dubte que es plantejava el TSJ d'Astúries, que és el que, com a jutge nacional, però també com a 'jutge del Dret comunitari', té com a tasca la d'aplicar i fer aplicar aquest dret comunitari (però no la sentència que resol la qüestió prejudicial) en l'àmbit de les seves competències. I és la sentència del TSJ d'Astúries la qual, a la vista dels pronunciaments del TJCE, podrà anul·lar (perquè pot fer-ho) els preceptes reglamentaris impugnats, per ser aquests contraris a la normativa comunitària (en la interpretació que d'aquesta ha fet la sentència del TJCE d'1 de juny de 2010).

És evident que cap jutge o tribunal de la comunitat autònoma de les Illes Balears s'ha plantejat de moment dubtes similars en relació a la normativa reglamentària d'aquesta comunitat autònoma en la matèria que ens ocupa. Com també és evident que si davant aquests òrgans judicials es plantejés un recurs impugnant uns preceptes reglamentaris de contingut substancialment idèntic al d'aquells que estan sent objecte d'enjudiciament davant el TSJ d'Astúries, la resposta de l'òrgan jurisdiccional de les Illes Balears seria, molt probablement, molt més expeditiva que la del TSJ asturià, en el sentit que probablement ja no plantejaria qüestió prejudicial sobre alguna cosa que tendria molt clar: si la norma reglamentària de la CAIB és substancialment idèntica a la norma reglamentària de la Comunitat Autònoma d'Astúries, serà igualment contrària a la normativa europea i, en conseqüència, haurà de ser anul·lada.

La qüestió essencial, però, no seria aquesta. La qüestió essencial és si l'Administració de la CAIB es pot avançar a una decisió judicial com la que hem apuntat i per si mateixa realitzar alguna actuació que evitis el risc d'aquesta anul·lació judicial de les normes reglamentàries autonòmiques.

En aquesta qüestió s'han de confrontar dues línies d'argumentació, i és la primera la que deriva del principi 'd'inderogabilitat singular dels reglaments' recollit a l'article 52.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. Aquest principi és un dels corollaris del principi de legalitat de l'Administració pública, i impedeix que mitjançant una resolució administrativa de caràcter particular es pugui vulnerar (per inaplicació, per exemple) el que estableix una disposició de caràcter general (un reglament). Perquè l'administració està sotmesa tant a la llei com als reglaments que ella mateixa dicta (art. 103.1 CE), i l'administració té sempre a la seva disposició un mecanisme precís per deixar sense efecte les normes reglamentàries que no s'ajusten a Dret: la seva derogació o substitució per altres posteriors de sentit contrari. Però, mentre aquesta derogació expressa o tàcita no tenguí lloc, està vinculada en la seva actuació concreta a la vigència de les seves pròpies prescripcions.

Aquestes consideracions es poden contrastar i posar en relació, però, amb un altre principi, aquesta vegada de dret comunitari: les autoritats i les administracions públiques dels Estats membres de la Unió Europea no només estan obligats a incorporar les directives al seu propi dret intern, sinó també i sobretot a aplicar el dret comunitari amb caràcter prevalent.

Naturalment que per a aquesta aplicació prevalent del dret comunitari

aquest ha de ser, en primer lloc, cert, és a dir, conegut el seu sentit de manera inequívoca en una matèria o assumpte determinat. No és missió de l'administració, sinó dels tribunals, interpretar el sentit de les normes, de manera que només davant d'una contradicció palmària i evident entre la norma comunitària i la norma interna caldria fer ús d'aquesta prevalença i desplaçar la norma interna (inaplicant-la) per la norma comunitària.

En segon lloc, entenem que aquesta possibilitat, referida a l'administració, només es pot predicar de les normes que ella mateixa té potestat de dictar (i derogar), és a dir, de les normes reglamentàries. L'administració (igual que els òrgans de la jurisdicció contenciosa administrativa amb vista al seu enjudiciament) no pot decidir ni sobre la constitucionalitat de les lleis ni sobre el seu ajust o desajust amb les normes comunitàries. Aquesta missió és competència, en exclusiva, del Tribunal Constitucional (a l'àmbit intern) o del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees (quan dicta sentències en recursos per incompliment, com la de 19 de maig de 2009 a l'assumpte C-531/06, citada a la d'1 de juny de 2010, que ens ocupa).

En aquest sentit, hem de concordar, en allò substancial, amb el que expressa l'informe previ dels serveis jurídics de la Conselleria de Salut i Consum, confirmant que l'Administració de la CAIB no pot (ni ha de) pronunciar-se sobre la constitucionalitat de la Llei 7/1988, de 12 de novembre (i el seu límit d'accés al concurs per als farmacèutics majors de 65 anys). Ni tampoc en relació a la suposada vulneració per part de la normativa autonòmica (establint el sistema de selecció mitjançant concurs de mèrits) de la normativa bàsica estatal en la matèria que ens ocupa. Són qüestions que s'han d'excloure en la resolució d'un recurs d'alçada.

IV.- És pertinent recordar aquí la coneguda distinció doctrinal entre els efectes directes i els anomenats efectes reflexos o col·laterals de les sentències (WACH LIEBMAN, CALAMANDREI, i entre nosaltres GUASP i GÓMEZ ORBANEJA, entre d'altres). Aquesta distinció ens permet concloure que la sentència del TJCE de l'1 de juny de 2010 té un efecte directe únicament en relació al TSJ d'Astúries que li va plantejar la qüestió prejudicial. És aquest Tribunal el que troba la resposta a la seva petició i el que, en base a aquesta, ha de resoldre el recurs plantejat en relació als preceptes reglamentaris impugnats. Respecte de les parts en aquest procés (la Comunitat Autònoma d'Astúries i els recurrents) la sentència del TJCE tendria ja un efecte indirecte o reflex (és perquè el TSJ d'Astúries ha resolt els seus dubtes que anul·larà —aquest i no el TJCE— aquells preceptes que a la sentència del TJCE s'entenen oposats a l'article 49 del TFUE).

No s'esgoten aquí els efectes reflexos de la sentència del tribunal europeu. Com hem avançat, un altre efecte col·lateral o reflex el tendria en qualsevol altre recurs que es plantejés davant un tribunal nacional impugnant preceptes substancialment idèntics als que s'han declarat contraris a la normativa comunitària (en la interpretació que d'aquesta ha fet la sentència d'1 de juny de 2010). Com ja hem avançat, el jutge nacional, un cop realitzat el judici o comprovació de la identitat substancial dels preceptes, tendria en la sentència del TJCE el més ferm suport per anul·lar els ara impugnats, actuant com a 'Jutge del Dret Comunitari' que és (insistim que l'eficàcia i els efectes de la sentència del TJCE serien indirectes o reflexos, ja que aquesta es va dictar per resoldre un dubte del TSJ d'Astúries i no del TSJ de les Illes Balears).

Es podria postular un efecte reflex similar respecte de l'administració? Entenem que sí, en els termes que ja hem avançat, en els quals insistim ara.

En primer lloc, aquest efecte reflex no es pot produir respecte d'actuacions administratives anteriors a la sentència del TSJE, com són les resolucions de la directora general de Farmàcia, objecte d'impugnació. Els recursos d'alçada interposats en base a l'existència d'aquesta sentència han de ser desestimats (en ser les resolucions impugnades anteriors a la sentència, faltava el requisit de dret 'cert' que només es podia entendre complert en constatar la concurrència de les circumstàncies que es diran). Tot això sense perjudici que es pugui advertir al recurrent la possibilitat que la Comissió de valoració tenguí en compte el contingut de la sentència i adopti les mesures adequades si constata l'existència d'aquelles circumstàncies.

En segon lloc, l'administració ha de comprovar amb tota precisió, sense que càpiga l'aplicació de cap procediment analògic, que els preceptes reglamentaris de la Comunitat Autònoma d'Astúries a què es refereix la sentència del TJCE tenen exactament (i de manera evident) el mateix contingut essencial que les corresponents normes reglamentàries de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, recullen idèntics criteris que els declarats oposats a l'article 49 del Tractat constitutiu de la Unió Europea (interpretat en la forma en què es fa a la sentència).

És només des del moment d'aquesta constatació (que ha d'estar clarament acreditada) que l'Administració de la CAIB pot realitzar, alternativament segons entenem, les actuacions següents:

a) Derogar, pel procediment establert, els preceptes de què es tracti.

b) Aplicar la norma comunitària (tal com ha estat interpretada pel TJCE a la seva sentència) amb caràcter prevalent, mitjançant decisió de l'òrgan competent (que entenem que seria la Comissió de valoració com a òrgan que hauria d'aplicar la norma interna si no es donés aquesta prevalença). Aquesta decisió haurà d'estar prou motivada i s'haurà de notificar a tots els participants en el concurs de mèrits (donant peu d'alçada davant la consellera).

Conclusions

Primera.- La sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees de l'1 de juny de 2010 (assumptes acumulats C-570/07 i C-571/07) resol una qüestió prejudicial plantejada pel Tribunal Superior de Justícia d'Astúries, declarant que l'article 49 del Tractat constitutiu de la Unió Europea s'ha d'interpretar en el sentit que s'oposa als criteris recollits en els preceptes reglamentaris que s'indiquen de la comunitat autònoma asturiana.

Segona.- Només en el cas que algun precepte reglamentari de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears fora essencialment coincident (en contingut i extensió) amb aquells als quals es referia la sentència del TJCE podria l'Administració de la CAIB, com a alternativa a la derogació dels preceptes, aplicar amb caràcter prevalent a l'esmentat article 49 del Tractat constitutiu de la Unió Europea (en la interpretació que hi dóna el TJCE). Això suposaria la no aplicació del precepte reglamentari intern, en virtut del principi de vinculació més forta, àmpliament utilitzat a la jurisprudència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees'.

5. El precepte reglamentari de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, previst a l'subapartat A.7, de l'apartat A, de l'annex II del Decret 25/1999, de 19 de març, pel qual s'aproven les zones farmacèutiques i el procediment per a l'autorització de noves oficines de farmàcia, és essencialment coincident, en contingut (atorga major puntuació pel fet que l'experiència s'hagi adquirit al territori de la comunitat autònoma) i extensió (atorga una puntuació significativa per aquest fet que pot ser important per guanyar el concurs), a aquell precepte a què es refereix la sentència del TJCE, és a dir, al punt 6 de l'annex del Decret 72/2001, de 19 de juliol, regulador de les oficines de farmàcia i farmàcies al Principat d'Astúries.

6. D'acord amb els antecedents exposats, la Comissió de Valoració, en compliment del principi de prevalença del Dret comunitari, d'acord amb la Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees (Gran Sala) d'1 de juny de 2010, i fonamentat en l'informe jurídic de l'Advocacia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears de 30 de juny de 2010,

Acorda

1. Proposar la directora general de Farmàcia perquè dicti resolució declarant inaplicable el precepte reglamentari del subapartat A.7, de l'apartat A, de l'annex II, del Decret 25/1999, de 19 de març, pel qual s'aproven les zones farmacèutiques i el procediment per a l'autorització de noves oficines de farmàcia, i el precepte de les bases que consta al subapartat A.7, de l'apartat V, de l'annex I, de les 18 resolucions de la directora general de Farmàcia de 27 d'abril de 2010, de convocatòria de concursos de mèrits per a l'adjudicació d'oficines de farmàcia a les zones farmacèutiques de Mallorca i d'Eivissa (BOIB núm. 69, de 5 de maig) i, en conseqüència, per aplicació del principi de prevalença del Dret comunitari, no valorar l'experiència professional realitzada a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. Motivar la decisió adoptada en base als antecedents 3, 4 i 5 d'aquest Acord.

3. Elevar aquest Acord a la directora general de Farmàcia perquè dicti l'oportuna resolució i ordeni la seva publicació al Butlletí Oficial de les Illes Balears, amb peu de recurs d'alçada davant el conseller de Salut i Consum.'

2. Vist l'Acord de la Comissió de Valoració de 15 de febrer de 2011, s'ha de dictar Resolució en els termes prevists a l'Acord i amb fonament en els antecedents 3,4 i 5 d'aquest.

Als anteriors fets són d'aplicació els següents

Fonaments de Dret

1. La competència en matèria d'ordenació farmacèutica la té atribuïda la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en virtut del que disposa l'article 30.48 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, reformat per la Llei orgànica

ca 1/2007, de 28 de febrer.

2. El Decret 18/2010, de 18 de juny, del president de les Illes Balears, pel qual es determina la composició del Govern i es modifica el Decret 10/2010, de 9 de març, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

3. L'article 49 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea (TFUE), en relació amb l'article 1, apartats 1 i 2 de la Directiva 85/342 i l'article 45, apartat 2, lletres e) i g) de la Directiva 2005/36.

4. La Llei 7/1998, de 12 de novembre, d'ordenació farmacèutica de les Illes Balears.

5. El Decret 25/1999, de 19 de març, pel qual s'aproven les zones farmacèutiques i el procediment per a l'autorització de noves oficines de farmàcia.

6. La Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees (Gran Sala) d'1 de juny de 2010, en els assumptes acumulats C-570/07 i C-571/07.

7. El principi de prevalença del Dret comunitari.

Vists els texts legals citats i altres d'aplicació general, en ús de les atribucions que tenc conferides, dict la següent

Resolució

1. Declarar inaplicable el precepte reglamentari, contingut al subapartat A.7, de l'apartat A, de l'annex II, del Decret 25/1999, de 19 de març, pel qual s'aproven les zones farmacèutiques i el procediment per a l'autorització de noves oficines de farmàcia, i el precepte de les bases que consta al subapartat A.7, de l'apartat V, de l'annex I, de les 18 resolucions de la directora general de Farmàcia de 27 d'abril de 2010, de convocatòria de concursos de mèrits per a l'adjudicació d'oficines de farmàcia a les zones farmacèutiques de Mallorca i d'Eivissa (BOIB núm. 69, de 5 de maig) i, en conseqüència, aplicant el principi de prevalença del Dret comunitari, no valorar l'experiència professional realitzada a l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. Ordenar la publicació d'aquesta Resolució en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Interposició de recursos

Contra aquesta Resolució -que no exhaureix la vida administrativa- es pot interposar un recurs d'alçada davant el conseller de Salut i Consum en el termini d'un mes, d'acord amb allò previst a l'article 114.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i l'article 58 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Palma, 21 de febrer de 2011

La directora general de Farmàcia

Rosa M Alís Rodríguez

— o —

CONSELLERIA D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES

Num. 4550

Correcció d'error del anunci núm 4550 publicat en el BOIB. núm. 35 Ext., de data 9 de març de 2011

Havent-se advertit un error a l'anunci núm 4550, publicat en el BOIB núm. 35, de data 9 de març de 2011, es publica el punt 1.6 de la memòria:

On diu:

1.6. ESTRUCTURA DE LA PROPIETAT

La propietat del sòl queda reflectida al plànol I9 'Estructura de la propietat' en què s'especifica la delimitació de les finques, tal com es configura en l'actualitat segons les dades cadastrals.

A continuació s'incorpora el quadre de finques aportades:

ESTRUCTURA DE LA PROPIETAT

Parcel·la	Santa Ponça	Solar	Propietari	—Superfície—	
				m2	%
01	UA-SP/02	B-28	Ajuntament de Calvià	66.348	114,87%
02		B-26	Hàbitat Golf, SL	813.652	131,97%
03		B-27	Santa Ponça		

04	UA-SP/03	B-19	Hàbitat Golf		
05		B-20	Santa Ponça, SL	822.700	153,16%
06		B-21			
Total àmbit de l'actuació				42.700	1100%

Ha de dir:

1.6. ESTRUCTURA DE LA PROPIETAT

La propietat del sòl queda reflectida al plànol I9 'Estructura de la propietat' en què s'especifica la delimitació de les finques, tal com es configura en l'actualitat segons les dades cadastrals.

A continuació s'incorpora el quadre de finques aportades:

ESTRUCTURA DE LA PROPIETAT

Parcel·la	Santa Ponça	Solar	Propietari	—Superfície—	
				m2	%
01	UA-SP/02	B-28	Ajuntament de Calvià	6.348	14,87%
02		B-26	Hàbitat Golf, SL	13.652	31,97%
03		B-27	Santa Ponça		
04	UA-SP/03	B-19	Hàbitat Golf		
05		B-20	Santa Ponça, SL	22.700	53,16%
06		B-21			
Total àmbit de l'actuació				42.700	100%

— o —

UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

Num. 5365

Resolució del Rectorat del dia 25 de febrer de 2011 per la qual es nomena la senyora Margalida Palmer Riera membre del Consell Social de la Universitat.

D'acord amb el que preveuen els articles 14.3 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i 7.1 de la Llei 2/2003, de 20 de març, d'organització institucional del sistema universitari de les Illes Balears, nomèn la senyora Margalida Palmer Riera membre del Consell Social de la Universitat, en representació dels estudiants i en substitució del senyor Edgard Ginard Mateu.

Ho faig publicar perquè se'n prengui coneixement i tingui els efectes que corresponguin.

Palma, 25 de febrer de 2011

La Rectora,
Montserrat Casas

— o —

4.- Anuncis

CONSELLERIA DE PRESIDÈNCIA

Num. 5645

Notificació de la resolució de concessió d'ajuda de l'expedient NBAL 1.2.200 a nom del Sr. Manneh Alikali amb NIE X1329336M de la línia d'ajuda per a la paralizació temporal de la flota d'arrossegament.

Atès que no ha estat possible realitzar la notificació de la resolució de concessió d'ajuda per a la paralizació temporal de la flota d'arrossegament, presentada pel Sr. Manneh Alikali amb NIE X1329336M per un import de TRES-CENTS TRENTA EUROS AMB QUARANTA-VUIT CÈNTIMS (330,48 euros) que va donar lloc a l'expedient núm. NBAL 1.2.200, tramitat pel Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears (FOGAIBA), en compliment del que disposa l'article 59.5 de la Llei 30/1992, del 26 de novembre, del Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, es procedeix a la seva notificació, i es fa constar que:

En data 27 de desembre de 2010 el vicepresident del Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears (FOGAIBA) ha dictat la següent resolució de concessió d'ajuda.

1. Aprovar la sol·licitud d'ajuda per a la paralizació temporal de la flota d'arrossegament del dia 15 de juny de 2009 del Sr. Manneh Alikali amb NIE X1329336M per complir amb el requisit de l'apartat tercer punt 6 de la